

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

STREJFLYS

OVER

25-Aars Studenterjubilarene

SORØ

1923

1948

„HVOR MON HAN EGENTLIG ER HENNE I VERDEN?“ ...

Hvor tit er denne Udtalelse ikke faldet, naar et Par Klassekammerater mødtes og drøftede gamle Dage, og hvor tit har man ikke staaet hjælpeløs overfor Besvarelsen, hvis ikke den efterspurgte hørte til ens nærmeste Kreds.

Ved 25-Aars Jubilæet har vi derfor ment, det var praktisk og festligt som et Minde om Sammenkomsten at udarbejde en lille Oversigt over Studenterholdets Liv og Færden i de forløbne Aar, saaledes at ovennævnte Spørgsmaal ikke fremtidig skulde forblive ubesvaret, og derfor fremkommer dette lille Hefte.

Hele Studenterholdet har været afkrævet et selvstændigt Bidrag, saaledes at Heftet kunde blive præget af den enkeltes Mening om, hvad Tilværelsen havde bragt ham, og hvad der havde Værdi, men ikke alle har efterkommet Redaktionens Ønske i saa Henseende, ligesom enkelte har gjort Besvarelsen meget summarisk.

Hvor egenhændige Bidrag saaledes har manglet (nedenfor angivet ved „i. s. B.“), har Redaktionen maattet søge Oplysningerne, hvor disse paa anden Maade var tilgængelige i biografiske Leksika, forskellige soranske Værker m. m., og Heftets Oplysninger skulde derfor være saa korrekte, som det er praktisk muligt. — Skulde nogen mene, der foreligger nogen Fejltagelser, maa de erindre sig, at de kunde være undgaaet, hvis de paagældende selv havde indsendt Bidrag. — Vi haaber, Heftet maa løse sin Opgave og bevare Kontakten mellem Studenterholdets Medlemmer med fremtidige Sammenkomster for Øje.

Odense, August 1948.

M. M.

KLASSISK AFDELING:

ARNDAL, Aksel Charly, Rektor,

„VestjydsK Gymnasium“, Tarm.

f. 29. April 1904 i København som Søn af Ingeniør Henry Henriksen og Hustru Bolette, f. Hansen. Gift 1926 med Karen Jacobsen. Skoleembeds-eksamen Januar 1929. Ansat ved Odder private Realskole August 1929—31. Adjunkt ved Metropolitanskolen August 1931—38. Rektor for Kostskolen „VestjydsK Gymnasium“ i Tarm fra 1938. (i. s. B.).

BOESGAARD, Asger Willarsen, Stilling ubekendt.

Opholdssted ubekendt, formentlig Canada.

f. 29. Marts 1905 som Søn af Bankdirektør M. Boesgaard og Hustru, Rudkøbing. Filosofikum 1924. Læste til Læge, var omtrent færdig med sin Volontørprøve paa Kommunehospitalet, fik da en ondartet Øjensygdom, der bevirkede, at Studierne maatte opgives, hvis han ikke vilde risikere at blive blind. Rejste til Amerika efter Lægetilskyndelse for at komme til et mildere Klima. Hverken han eller Familien har reageret paa Redaktionen's Henvendelser.

GLAHN, Torben, Overbibliotekar ved Flensborghus Bogsamling, Flensborg.

f. 15. Marts 1904 som Søn af Lektor ved Sorø Akademi Alfred Glahn og Hustru Anna, f. Jæger.

Glahn rapporterer selv følgende Data:

„Filosofikum 1925. Bibliotekseksamen 1926 og 31. Ansat som Biblioteks-assistent Sønderborg 1927—34. Leder af Udløansafdelingen ved Aarhus Folkebibliotek 1934—38. Overbibliotekar i Haderslev 1938—46. Fra 1946 nuværende Stilling i Flensborg. — Gift 1929 med Valborg Borges Andersens.

Hvis jeg skal fremhæve det Tidsafsnit af mit Liv, jeg saavel personlig som arbejdsmæssig har haft størst Glæde af, betænker jeg mig ikke paa at nævne Aarene i Sønderjylland og nu Sydslesvig.“

PEYTZ, Erik Hans Poul, Læge,

Østerbrogade 106 ¹, København Ø.

f. 4. Febr. 1904 som Søn af Ur- og Instrumentmager Sophus Peytz og Hustru Laura, f. Lystrup. Gift 1928 med Ragnhild Egede Glahn. Cand. med. 1932. Kandidat og Reservelæge ved Hospitaler i København og i Provinsen, flere Aars almindelig Praksis i Nykøbing F. Skibslæge i Ø. K. 1939—40. Assistent ved fysiurgisk Klinik i København. (i. s. B.).

TEGLBJÆRG, Knud Erik Stubbe, cand. mag. Inspektør ved Sundhedskommissionen i København,

Lindholmsvej 11, Brønshøj.

f. 7. Jan. 1906 som Søn af Kontorassistent Hans Teglbjærg og Hustru Anne. Gift 1937 med Metha Cortsen.

Stubbe rapporterer følgende Data:

„Cand. mag. (Naturhistorie og Geografi) 1930.

Ansæt ved „Nordisk Insulinlaboratorium“, Gentofte, 1928—1933.

Deltager i „Monsunen“s zoologisk-etnografiske Ekspedition til Stillehavet 1933—1935.

Leder af Skadedyrsafdelingen i Københavns Grundejerforening 1935—1938.

Leder af Sundhedskommissionens Kontor for Kontrol med Bekæmpelse af Skadedyr siden 1938.“

VIDERØ, Finn, Organist. mag. art.

Skovvej 19, Charlottenlund.

f. 15. Aug. 1906 som Søn af Sagfører Johan Carl Viderø og Hustru Johanne. Uddannet i Klaverspil af Pianist Alex. Stoffregen, i Orgel af Organist Mogens Wøldike, tog Organisteksamen fra Det kgl. danske Musikkonservatorium 1926, Organist ved den tysk-franske reformerte Kirke i København fra 1. April 1926, Magister i Musikvidenskab ved Universitetet 1929. Vikarassistent sammesteds 1936. Medlem af Redaktionen for „Folke- og Skole Musik“ og af Bestyrelsen for Studentermusikforeningen. Fik i 1930 tildelt Ronges Legat og rejste paa Studierejse til Leipzig og søgte videre Uddannelse hos Professor E. Sievers, fik 1935 tildelt Dr. med. Christiansens Legat og tog i Sommeren 1936 Undervisning hos den franske Orgelspiller Charles Letestu. Har givet og har medvirket ved en Række Orgelkoncerter, har komponeret en Del mindre Arbejder og har i en Række Artikler i „Dansk Musiktidsskrift“ beskæftiget sig med det 17. Aarhundredes Musik og dens praktiske Udførelse. (i. s. B.).

VIDERØ, Kaj, Adjunkt,

Lysagervej 11, Charlottenlund.

f. 8. Marts 1905 som Søn af Sagfører Johan Carl Viderø og Hustru Johanne.

Kaj rapporterer følgende Data:

„Cand. teol. 1930. Pædagogicum 1931. Lærer ved Stenhus Kostskole 1931—34. Cand. mag. (Dansk og Kristendomskundskab) 1939. Timelærer ved Slagelse kommunale Gymnasium 1939. Adjunkt samme Steds 1940. Adjunkt ved Ordrup Gymnasium siden 1945.

Størst Betydning for min Udvikling i Skoletiden har Lektorerne Holten Bechtolsheim (Græsk) og Helms (Religion) haft og i Studieaarene Professorerne Holger Mosbech (Ny Testamente), Eduard Geismar (Etik) og Vilh. Grønbech (Religionshistorie).“

NYSPROGLIG AFDELING:

HANSEN, Carl Jul, Læge,

Kammerraadensvej 5, Hørsholm.

f. 24. Dec. 1903 som Søn af Gaardejer og Sognefoged i Hømb Peter Hansen og Hustru Karen. Gift 1932 med Kirsten Marie Østergaard Hansen. Cand. med. 1930. Amanuensis Juli—Oktober 1930. Reservelæge paa Dronninglund Sygehus November 1930—Juni 1931. 2. Reservelæge ved Bose-rup Sanatorium Maj 1932—Januar 1933. Reservelæge ved Roskilde Amtssygehus Februar—December 1933. Selvstændig Praksis i Langeskov og Jernbanelæge sammesteds fra 1934—1941, flyttede til Hørve og havde selvstændig Praksis fra 1941—1947, hvorefter han fik Praksis i Hørsholm.

KRAG, Aksel, Politifuldmægtig, cand. jur.,

Jernbanegade 12³, Esbjerg.

f. 23. Febr. 1905 som Søn af Sognepræst J. S. M. Krag og Hustru Anne, f. Knudsen. Cand. jur. 1929. Dommerfuldmægtig 1930. Politifuldmægtig siden 1935. (i. s. B.).

PETERSEN, Poul Oreby, Forstander paa „Den nordslesvigske Kvindeforenings Børnehjem“, Rønshoved pr. Rinkenæs.

f. 8. Okt. 1905 som Søn af Sognepræst Petersen og Hustru Marie. Gift 1939 med Tove Jensen.

Poul rapporterer selv følgende Data:

„Efter Studentereksamen begyndte jeg at studere Dansk, Tysk og Historie ved Universitetet, Historie faldt væk, da Tofagsordningen kom. I 3. Studieaar Arbejde ved Den Danske Ordbog. I 4. Studieaar en alvorlig Nervehistorie, der bevirkede, at jeg i Sommeren 1927 tog ud paa en Gaard som Landmand. Medvirkende Aarsag var utvivlsomt, at jeg aldrig havde kunnet tænke mig en Fremtid som Adjunkt.

November 1928 Landbrugsleder paa Undløse Drengehjem med en Del Timer i Skolen, senere udelukkende Skolearbejde. Mange kortere Kursus. 1933 til 1936 paa Vordingborg Seminarium, Lærereksamen. 1936—38 Lærer ved Hindholm Højskole, Uddannelsesskole for Børneforsorgsarbejdere. 1938—39 Lærer ved Undløse Drengehjem. 1939 gift, Forstander for Rønshoved Børnehjem ved Flensborg Fjord. Hjemmet har egen Skole, der ogsaa søges af Børn udefra. Jeg har her levet 9 meget lykkelige Aar paa et af Landets skønnest beliggende Børnehjem under de friest mulige Arbejdsvilkaar.“

THOMASSEN, Ellen, f. Jørgensen, cand. mag., Redaktionssekretær, Godthaabsvej 133, København.

f. 6. Juli 1905 som Datter af Amtsraadsmedlem, Proprietær K. Jørgensen og Hustru Alma.

Ellen rapporterer selv følgende Data:

„Efter at have taget Filosofikum begyndte jeg at læse til Translatør-eksamen i Fransk og tog 1927 denne Eksamen (Karakter: mg) med merkantilt Sprog som specielt studeret Omraade. 1925 var jeg efter et Aars forudgaaende Undervisning paa Rigsdagens Stenografikursus blevet optaget som Stenografassistent paa Rigsdagen, en Stilling, jeg beklædte til 1930. Paa Grund af den korte Arbejdstid her var jeg i Stand til at klare mig selv i min Studietid, altsaa fra mit 20. Aar, hvilket var mig en stor Tilfredsstillelse. 1930 tog jeg Skoleembedseksamen med første Karakter med Fransk som Hovedfag, Engelsk som Bifag. Det kan maaske interessere Soranere at høre, at Spiren til min Interesse for og Kærlighed til Fransk blev lagt i Sorø under nu afdøde Lektor Glahns levende og aandfulde Franskundervisning. Skønt jeg tog Pædagogikum, hverken havde eller har jeg den ringeste Lyst til at undervise, men foretrak at leve af min Stenografi. 1930—35 var jeg saaledes ansat paa Berlingske Tidendes Telegramredaktion, 1937—40 paa Chr. Erichsens Forlag.

Siden 1943 har jeg været Redaktionssekretær ved det af Forlaget „Danmark“ udgivne „Nordiske Konversations Leksikon“. Desuden tog jeg i 1936 Stenografilærereksamen. Jeg holder meget af at oversætte og har bl. a. oversat Dumas' *De tre Musketerer* til „Politikens“ Stjernehefter. Min største Fornøjelse er at rejse. Jeg har været to Gange i England og mange Gange i Frankrig, som jeg har gennemrejst fra Syd til Nord. Det var mig en stor Glæde i Sommer at besøge Paris igen efter ni Aars Forløb. 1933 blev jeg gift med Ingeniør af første Grad i Søværnet, cand. polyt. E. H. Thomassen, og jeg har to Drengene paa 12 og 6 Aar.“

THOMSEN, Bodil Marie, f. Schæffer.

Saa vidt vides død af T. B. for nogle Aar siden i Sønderborg. Har i alt Fald ikke reageret paa Henvendelser.

f. 9. Dec. 1903 som Datter af Læge August Jørgen Berthold Schæffer og Hustru Elisabeth. Gift 1932 med Proprietær Bertel Thomsen, Skodshøj, Broager. Begyndte 1921 Undervisningen paa Sorø Skole, udgik 1923 med Studentereksamen. Har været Bibliotekar i Kvindelig Læseforening i København og en Tid Lærerinde paa en Gaard paa Lolland, 1 Aar i Huset i England, senere Børnehavelærerinde i Sønderborg. (i. s. B.).

TROENSEGAARD-HANSEN, Erling, Læge,

44, Argyle Road, West Ealing, London W. 13.

f. 5. Febr. 1904 som Søn af Pastor L. A. Troensegaard-Hansen, Newcastle, og Hustru Jenny. Paabegyndte medicinsk Studium ved Københavns Universitet, men flyttede senere til England, hvor han studerede Medicin ved Charing Cross Hospital Medical College i London, tog Embedseksamen i London 1932, fik 1927 et Scholarship ved Charing Cross Hospital, Reserve-læge ved samme Hospital, Assistent hos forskellige Læger, tog i 1938 første Del af „Fellowship“ of Royal College of Surgeons samt Specialisteksamen i Næse-, Hals- og Øre, nu selvstændig Lægepraksis i London.

Om sine Oplevelser fortæller Trans i et Brev, hvoraf vi citerer:

„Det er vanskeligt at huske morsomme Erindringer, men jeg husker under Luftangrebene, at 4 Læger, jeg en af dem, tog ind til London for at more os, og da det blev lidt stygt, blev vi af Politiet beordret ned i et saakaldt Beskyttelsesrum, som var en Stueetage i et 8-etagers Hus (Atkinsons Parfume). En Bombe faldt tæt ved, d. v. s. 50 Meter, og der var pandemonium. Kvinder skreg „Gas“, men det var kun nogle væltede dyrebare Parfumer. O.K.!

En anden Gang opererede jeg paa en Boksers Hovedhud, som var flænget paa syv Steder af en velrettet afbrækket Flaske. Operationen var naturligvis under lokal Bedøvelse, Resten gjorde hans Alkohol Absorption. Mens jeg syer ham sammen, spørger jeg ham, hvordan han klarede sig overfor Flaskekasteren, og med eet kaster han Operationsdugen af sig med Naal og Catgut i Hovedbunden og sprang op og sagde „saadan klarede jeg mig, Herr Kirurg“, og dermed rettede han et meget fint *Uppercut* op i Luften! En anden Gang fjernede vi en Saks fra en Mands Mave, vi siger ikke hvem, der havde glemt den, men det var en fin Kirurg i Tyskland!“

WIELANDT, Aage, Skovrider,

Saltø Skovridergaard pr. Næstved.

f. 16. Juli 1904 som Søn af Skovtaksator, senere kgl. Skovrider Thorkild Swane Wielandt og Hustru Helga Louise Gustava.

Aage rapporterer følgende Data:

„Forstkandidat 1930. Gift 1931 med Elin Rigmor Elisabeth Lyngh-Larsen. 4 Børn.

1930—31 Skov- og Plantagekonsulent med privat Praksis særlig ved Nordsjællands Kystplantager og ved en Række Skove i Midtsjælland. 1. Sept. 1931 Skovrider og Godsforvalter paa Saltø og Harrested Godser. Da sidstnævnte pr. 1. April 1948 ophørte at eksistere, ophørte min Godsforvaltergerning der, medens Skovbestyrelsen fortsætter.

Har i Tidens Løb haft en Del Skovfogedelever, ialt ca. 60, og en Del Skovtilsyn, indtil jeg noget efter Krigens Begyndelse selv ønskede at ophøre dermed.

1935 Formand for Jagt- og Skovudstillingen paa Næstveds 800-Aars Jubilæumsudstilling.

1943—46 Medlem af Fodby Sogneraad, hvorefter jeg efter eget Ønske ikke blev genopstillet, 1943—44 som Formand, indtil jeg selv nedlagde Hvervet. Formand for den konservative Vælgerforening for Fodby, Hyllinge, Valensved m. fl. Sogne og for Sydslesvigsk Udvalg i Fodby Sogn. Medlem af Bestyrelsen for I/S Næstved Most samt flere andre Bestyrelser. Fast Arrangør af Naturfredningsdagen i Næstved Politikreds.

Medarbejder ved forskellige Haandbøger og Leksika, særlig om Jagt, og har iøvrigt skrevet en Række Artikler om Jagt og Skovbrug samt Naturfredning i Tidsskrifter og Dagblade.

Deltaget i Skovkongresser: I Norge 1930 og 1947, Danmark 1934 og Sverige 1937.“

WIELANDT, Erik, Rejseleder ved Dansk Rejsebureau,

„Skovriderkrogen“, Hammersholdtvej, Hillerød.

f. 20. Okt. 1905 som Søn af Skovtaksator, senere kgl. Skovrider Thorkild Swane Wielandt og Hustru Helga Louise Gustava.

Erik rapporterer om sig selv:

„Første Mand paa sit Omraade i Danmarks fineste Firma i den paagældende Branche.

Konservativ og oprørsk.

Bekendt og Tilhænger af Knud Kristensen.

Medlem af Sønderjydske Forening og specielt en Ven af Sydslesvig.
Medlem af Soransk Samfund, men har kun Tid til at deltage i Foraars-
turen, der hvert Aar udsættes til det næste.
Elsket af det store Flertal, men ikke altid af de store.
Fuldendt diplomatisk, men til Tider frejdig til at sige sin Mening paa
godt og ondt.
Et venligt Sindelag, men dog stridbar, naar det gælder Retfærdighedens
Sag. Irriterende logisk overfor Modstandere.
Fattes Nysgerrighed.
Kunstnerisk interesseret, maler for hobby og sælger nødtigt sine Frem-
bringelser uden at kunne male en ligesaa køn igen.
Gaar til Operaer.
Københavnerv og Friluftsmenneske.
Elsker Naturen og har stor Interesse for Botanik, Geologi og Zoologi.
Foretrækker og elsker Danmark fremfor alle andre Lande, men tilbringer
ca. $\frac{2}{3}$ af Aaret i Udlandet fra Polcirklen til Sicilien.
Er særlig Ven af Norge og Nordmændene og dyrker Skisport om en Hals.
Tilbringer altid sin Ferie paa Cykletur i Danmark.
Er kommet rejsende hertil fra Sverige og flyver straks efter til Holland.
Fejrede 25 Aars Studenterjubilæum i Juni i Sorø.
Er stadig den samme.“

MATEMATISK-NATURVIDENSKABELIG AFDELING:

ANDERSEN, Torben, Overlæge ved Centralsygehuset i Hillerød, Dr. med., Dyrehavevej 46, Hillerød.

f. 14. April 1904 som Søn af Sognepræst Anders H. J. Andersen og Hustru Henriette Amalie Erica, f. Bagger. Gift 1931 med Mildred Gudrun Bojesen (Datter af Soraneren, Kommandør Magnus Bojesen og Søster til den den 5. Maj 1945 i Kampen mod Tyskerne faldne Soraner Gregers Bojesen).

Torben rapporterer følgende Data:

„Medicinsk Embedseksamen Januar 1931. Ansat paa Hospitaler i Aarhus og København 1931—37. Klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Børnesygdomme 1935—36. Reservelæge ved Amtssygehuset i Gentofte, medicinsk Afdeling B. 1937—39, ved Rigshospitalets medicinske Afdeling B. i 1939—42. Overlæge ved Frederiksborg Amts Centralsygehus i Hillerød medicinsk Afdeling siden 1942. — Dr. med. 1937. Specialist-
anerkendelse (medicinske Sygdomme, særligt Hjerter- og Mavetarmsygdomme) 1940.

Udover Disputatsen publiceret en Del andre lægevidenskabelige Afhandlinger, bl. a. omhandlende Mavesygdomme, Hjertesygdomme og Studier over Ischiasproblemet. — Har i Tidens Løb varetaget en Del faglige Tilidshverv.“

BECK, Halfdan Guldberg, Adjunkt, Herlufsholm, Næstved.

f. 6. Maj 1905 som Søn af Sognepræst Filip Beck og Hustru Hanna, f. Waage. Cand. mag. 1929. Ansat ved Krebs Skole i København fra 1926—35. Adjunkt ved Herlufsholms Skole siden 1935. Har ogsaa fungeret som Lærer ved Duborgskolen i Flensborg. (i. s. B.).

CLAUSEN, Jørgen Agner Hovgaard, Dommerfuldmægtig, cand. jur.

„Vægtergaarden“, Albani Torv 5 C., Odense.

f. 16. Marts 1904 som Søn af Lærer Johs. Clausen og Hustru Agnete. Cand. jur. 1930. Dommerfuldmægtig i Ringsted 1. Marts 1930 til 1. April

1939. Dommerfuldmægtig ved Kriminaldommerembedet i Odense siden 1. April 1939. Medlem af Odense Skatteraad fra 1944. Formand for Husdyrvoldgiftsretten for Odense Købstad. Gift 1940 med Astrid Christensen (død 1947).

DAHL, Johan Gotfred, Direktør,

Vaag, Suderø, Færøerne.

f. 27. Juli 1903 som Søn af Købmand Joen Dahl og Hustru Elisabeth, f. Gotfred. Handelsskoleeksamen 1924. Siden 1931 Direktør i A/S J. Dahl, Vaag, gift 1932 med Jona Mikkelsen. 9 Børn. Siden 1946 været Direktør for P/f Gardar A/S, siden 1938 Medlem af Sogneraadet samt af Tilsynsraadet for Suduroyar Sparikassi og Bestyrelsen for L/f Føroya Fiskasøla.

EIFER, Aage — se under O.

GAD, Ole Chr. Viktor Ernberg, Adjunkt, cand. mag.

Banevejen 25, Sorø.

f. 28. Marts 1906 som Søn af Lektor Henrik Gad og Hustru Anna.

Ole rapporterer følgende Data:

„Cand. mag. Januar 1930 med Matematik som Hovedfag, fra 1933 Adjunkt i Sorø.

De første Studieaar boede jeg hos Teologen Prof. Ed. Geismar og i det kultiverede og hyggelige Hjem havde jeg det storartet og blev betragtet som hørende til Familien. Senere boede jeg et Par Aar paa Studentergaarden, hvor jeg gik meget op i Livet med Kammeraterne og fik mange Venner. Efter min Embedseksamen fortsatte jeg med at studere Matematik, medens jeg opretholdt Livet ved at tage Vikariatet ved forskellige Gymnasieskoler.

I 1930 og 1931 tilbragte jeg Sommersemestret (15. April til 1. Aug.) i Göttingen, hvor Matematikken stod meget højt. Her sad Tysklands fineste Matematikere som Professorer, og unge Matematikere strømmede til fra alle Lande. (En Overgang spiste jeg hver Dag til Middag med tre kinesiske Matematikere).

De glimrende Forelæsninger og Gæsteforedrag og navnlig Samlivet med de mange dygtige Matematikere var en stor Oplevelse. Overproduktionen af cand. mag.'er gjorde det efterhaanden vanskeligt at faa et Job. I Skoleaaret 1932—33 var jeg Realskolelærer i Frederikssund, og derpaa kom jeg til vor gamle Skole. Her befinder jeg mig godt, og jeg har aldrig haft Lyst til at søge andet Embede.“

GLAVEN, Frederik Torkild, Lektor, cand. mag.

Gyldenrisvej 18, Odense.

f. 2. Juli 1904 som Søn af Sognepræst H. J. Glaven og Hustru Margrethe.

Glaven rapporterer følgende Data:

„Tog Skoleembedseksamen med Matematik som Hovedfag i 1929. Adjunkt ved Tønder Statsskole 1930—35, ved Hjørring Gymnasium 1935—45. Lektor ved Odense Katedralskole fra 1945.

Har drevet Studier over Karaktergivning, Afstemning, Valg og lignende Pointsberegning. Ud gav i 1934 en lille Piece om Karakterskalaen. En stor Opmuntring var i 1943 Modtagelsen af en Bevilling paa 1,000 Kr. fra Turborgfondet til Hjælp til fortsatte Studier.

Gift i 1937 med Ida Thiele. Har 3 Børn.

HANSEN, Erik Valentin, Afdelingschef i Finansministeriet.

Duntzfelts Alle 16, Hellerup.

f. 25. Okt. 1904 som Søn af Sagfører Carl Hansen, Slagelse, og Hustru Rigmor. Gift 1929 med Inga Harby. Cand. jur. 1929. Ansat i Sjø- og Handelsretten 1929, i Finansministeriet siden 1930.

E. V. rapporterer selv:

„Afdelingschef — desværre ikke i et Kjølemagasin jfr. „Oplevelser“ — men i Finansministeriet. Fik første Del af juridisk Embedseksamen paa en Børnehjælpsdag og slap derfor ogsaa igennem anden, i Januar 1929 — det Herrens Aar, da juridiske Kandidater solgte Bananer paa Gaden. Tullede rundt paa nogle Sagførerkontorer og i Sjø- og Handelsretten, men troede saa (naivt) paa, at det kunde være rart at komme saa nær Kassen som muligt, og fandt derfor ind i Finansministeriet. Avancerede støt til Kontorchef, men jumbede saa ved et Svineheld til at blive noget mere. — Har været Medlem af en Stribe Kommissioner og Udvalg til Skræk og Rædsel for de øvrige Medlemmer, saa længe de kunde holde sig vaagne. Var en Overgang Parthaver i en Soigneringsanstalt kaldet Tjenestemandstolen, men den gik ind, (ak ja!). Gift December 1929 med en knip-pelsød Kone, som faktisk har været, og er, en Oplevelse, jfr. ovfr., og har nu en syttenaars Tøs og en fjortenaars Knægt, som do., do., samt en Hund. Har skrevet: bl. a. i Forbindelse med „Oplevelser“ en usandsynlig Bunke Checks.“

HARSEN, Harro Heinrich, Kredslæge.

Nørregade 3, Herning.

f. 1. Novbr. 1904 som Søn af Læge Bay Harro Heinrich Harsen og Hustru Ellen Amalie, født Appelhorn.

Harro rapporterer om sig selv:

„Cand. med. 1930 (Sommeren) havde derefter forskellige Vikariater og blev ansat i September som Kandidat paa Folkekuranstalten paa Hald. Havde en anstrengende Tid der, da der var 28 ugifte Massøser og kun 5 ugifte Læger. Efter en Maanedes Tjeneste paa Fødselsstiftelsen i København i Februar 1931 blev jeg ansat paa Herning Sygehus, først som anden Reservelæge og derefter som første Reservelæge og en Tid som fungerende Overlæge. 1. September 1933 blev jeg Reservelæge i Flaaden og efter at have sejlet paa Fiskeriinspektion, var jeg i 7 Uger Vikar for Lægen paa Christiansøe. Gjorde derefter Tjeneste i København og læste samtidig til Embedslægeeksamen og bestod denne i Maj 1934. Havde derefter taget Stilling som Skibslæge i Ø. K., men da min Fader pludselig døde, maatte jeg opgive denne Stilling og overtage min Faders Praksis i Herning. I August 1934 blev jeg Jernbanelæge. I April 1945 blev jeg konstitueret Kredslæge, og efter at jeg i Oktober, November og December havde gjort Tjeneste paa Viborg Sindssygehospital, blev jeg med Statens sædvanlige Hurtighed i August 1946 udnævnt til Kredslæge i Herning Lægekreds. I Juni 1935 blev jeg gift med cand. pharm. Nina Hoffmann, og Vielsen blev foretaget af Pastor Severinsen, Finderup. (Student Sorø 1921). Har siden da faaet 4 Børn.“

HEILMANN, Kai Mau, Civilingeniør, cand. polyt.

Ole Olsens Alle 21, Hellerup.

f. 18. Septbr. 1905 i Skelskør som Søn af Fabrikant, cand. pharm. E. Heilmann og Hustru Anna, født Meding.

Kai rapporterer om sig selv:

„I September 1923 paabegyndte jeg Studiet paa Polyteknisk Læreanstalt. Under Studiet havde jeg 1 Aars Værksteduddannelse hos A/S Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri, og de to sidste Studieaar boede jeg paa Hagemanns Kollegium.

I Juli 1929 deltog jeg i en 3 Ugers Studierejse arrangeret af Læreanstalten til Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig, hvor vi besaa Minedrift, Jernværker, Maskinfabrikker m. v.

I Januar 1930 blev jeg cand. polyt. som Maskiningeniør.

I Februar—Marts 1930 var jeg paa en 3 Ugers Rejse til Universiteterne i Cambridge. I 1931 fik jeg et Rejselegat og foretog en 3 Ugers Rejse til Tyskland for at studere Anlæg for Spildevandsrensning. —

I 1932 supplerede jeg min Uddannelse paa Polyteknisk Læreanstalt med et Kursus i Nivellement og Landmaaling. — Den 22. Marts 1932 blev jeg

i Roskilde Domkirke gift med Sigrid Heilmann, født den 28. Januar 1905 i Esbjerg som Datter af Politimester A. Fritsche og Hustru, født Finsen. Vi har 3 Børn.

Efter endt Studium tog jeg i Marts 1930 Ansættelse som Ingeniør hos Burmeister & Wain, hvor jeg deltog i Konstruktion af Specialværktøj til Fremstilling af Maskindele til Dieselmotorer. I September 1930 tog jeg Ansættelse i Ingeniørfirmaet H. Crone og J. Koch i København, og jeg skaffede mig tidligt i Forstaaelse med Firmaet meget privat Arbejde.

I Aarene før Krigen havde jeg saa meget privat Arbejde, at jeg overvejede at begynde egen Virksomhed, men Firmaets Indehaver kom mig i Forkøbet ved i Februar 1939 at foreslaa mig Optagelse i Firmaet, og jeg blev derfor, hvor jeg var, og jeg er stadig i samme Virksomhed.“

JACOBSEN, Ernst Skotte, arbejder i Tømrer- eller Skovbrugsfaget.

Adr.: Box 338, The Pas. Man., Canada.

f. 14. April 1904 som Søn af Bogbinder Jacobsen og Hustru.

Næstefter at beklage, at han ikke ser sig i Stand til at deltage i Jubilæumsfesten og mødes med de gamle Kammerater, skriver Jacobsen et Brev, som fortjener at citeres in extenso:

„Sorø's skyggede Veje og Stier og dets ærværdige Bygninger har dybe Minder for alle os, som var lykkelige nok til at lære dem at kende paa nært Hold. Naar jeg ser tilbage gennem Aarene, er det svært at trække en let Linie gennem Begivenheder og Erfaringer, der var mødt i saa mange fremmede Steder, og som omfatter saa mange forskellige Menne-sketyper, som man kan finde i Canada.

Efter tre Aars Kontorarbejde, som fulgte Afbrydningen af mine Studier, tog jeg pludselig afsted til Canada med tre-fire Dages Varsel. Saa begyndte en Aarrække, som lod mig se en stor Del af Verden i korte Glimt: England, Spanien og Canada. Canada, som i sig selv er en Komposition af kontrasterende og interessante Modsætninger i Geografi, Klima og Befolkning. Canada, hvor man i de Tider kunde tage Toget i Halifax og saa ikke staa af igen for en Uge. Canada, hvor man kan plukke Roser i British Columbia, tage Toget østpaa og paa et Par Dage staa af i Winnipeg og klæde sig i tykt Uldtøj og svære Vinterklæder for at kunne taale fyrretyve Graders Kulde. Canada, hvor man kan høre alle de vigtigste Sproggrupper fra hele Jorden over: Fransk, Tysk, Russisk, Svensk, Spansk og Kinesisk og mange andre foruden disse. —

Hvad skal jeg drage frem fra mine Minder? Hvilket Billede vil være mest værd at blive præsenteret for Kammeraterne over Gildesbordet?

Skal jeg fortælle om Efteraarsaftener omkring Lejrbaal med en Gruppe af unge Franskmand i de dybe Skove i Quebec? Skal jeg prøve at beskrive de uendeligt udstrakte Prærier med deres travle Landmænd og de umaadelige Kvantiteter af gylden Hvede, med deres smaa Bygninger, som maa være varme igennem en lang bitter kold Vinter, eller den varme, svedige Lugt af Heste og Mænd, naar Høsten tager sin Løn af haardt Arbejde og giver sin Belønning af Levnedsmidler for en sulten Jord. Saa er der de stærke, selvstændige Mænd, som vi kan finde, hvor smaa Marker er alt, hvad der er pløjet i de store Skove, som snart er dømt til at forsvinde i mange Distrikter. Eller der er Pelsjægere og Minesøgere, som gaar deres enlige Veje i de vejløse Skove, hvor Stene og Klipper ligger under Trærødderne, og hvor den stærkeste Plov ikke kunde pløje en Centimeter. Eller skal jeg fortælle om min Tjenestetid i Lufthæren, hvor Tusinder og flere Tusinder af unge Mænd sled og slæbte for at lære at dø eller dræbe, eller om Hundreder af Fabriker, hvor Mænd og Kvinder arbejdede lange Timer for at vinde den sidste forfærdelige Krig med idag en trykkende Følelse, at vi maa maaske snart vinde eller tabe endnu en Krig? Maaske jeg skulde fortælle om Storbyer? Smaaer? Vilde Dyr, jeg har mødt eller venlige Mennesker, hvis Bekendtskab jeg har gjort? Nej, jeg vil fortælle bare een Ting, som vil give en Idé om Canadas Mod-sætninger. En ung Moder med et Barn, som lige havde lært at sige „Daddy“, promenerede op ad Gaden i The Pas forleden Dag. Hun stoppede for at snakke med en Ven paa Vejen, og I kan forstaa hendes Forbavselse, da den unge haabefulde pludseligt pegede paa en særlig sorthudet Indianer og sagde i glædesfulde Toner „Daddy! Daddy!“ Den unge Dame var endnu fuld af Latter, da hun fortalte mig om det en kort Tid efter.

Lidt ad Gangen stiger andre Erindringer frem og kræver at blive hørte. Det er den Morgen, jeg blev vækket af en Bjørn, som stak Hovedet ind ad Døren. Det blev næsten en halv Time, før jeg fik Tøjet paa den Dag. Bjørnen var meget interesseret i vor Proviant, men til Slut vandt jeg. Jeg ved ikke, hvem der var mest forbavset over Udfaldet, min laadne Modstander eller jeg, for jeg havde ikke min Bøsse med mig paa den Tur. Eller jeg kan huske den aabnemundede Forbavselse af en ung Englænder, som paa Høstarbejde havde gaaet fra sit Spand Heste for at faa et Glas Vand, medens de ventede paa at køre op til Tærskværket. Da det blev hans Tur at læsse af, og han huskede det, havde hans Heste ventet paa ham for et Par Minutter ved Maskinen, og de havde gjort hans Arbejde for ham, bedre end han kunde have gjort det. —

Saa er der Rejser i Skovene over blaa Søer og snævre Stier, hvor kun et

Skar paa et Træ viste Vejen; eller haardt Arbejde med Borestaal og Dynamit med et fjernt Haab, at maaske en Mine vilde resultere. —

Jeg kan ikke udstille nerverystende Situationer eller prale af at have mange dødelige Møder med farlige Karakterer, og det er jo Kernen af et Liv i vildt Land, saa mine Oplevelser maa nok være en Skuffelse for de fleste; særligt fordi nu har jeg besluttet at bruge mine Erfaringer og min solide danske Skolelærdom som Tømrer. Der er altid en Plads for en Mand, som herovre vil bruge en rimelig Uddannelse og villige Hænder, og der er en god Plads for ham, som har en fuldstændig Uddannelse og er villig til at tage, hvad han kan faa, indtil han har lært Folket og Landet at kende.

Ja, nu da jeg ser tilbage paa, hvad jeg har skrevet, saa ser det ikke ud af meget, men om det er nok til at vise, at jeg har tilbragt fem og tyve Aar paa en tilfredsstillende Maade, saa er det vel alt, hvad jeg kan haabe; og naar alt er sagt og gjort, saa er det jo nok det vigtigste, at en Mand kan sige, at hans Liv var tilfredsstillende og fyldt med værdifulde Erfaringer.

E. S. J.“

JENSEN, Peter, Handelsgartner.

Sørslev pr. Snertinge.

f. 2. Juni 1905 som Søn af Lærer J. S. Jensen og Hustru Elna.

Uddannelse som Gartner. Driver nu egen Virksomhed paa ovennævnte Sted.

(i. s. B.).

JESSEN, Ernst, Civilingeniør, cand. polyt.,

Kilholmsvej 28, København, Vanløse.

f. 24. Marts 1905 i Brarup som Søn af Proprietær Axel Jessen og Hustru Olga Marie, født Friis. Cand. polyt. 1929. Fra 1929—31 Ophold i U. S. A. med 7 forskellige Stillinger indenfor Faget.

Siden 1931 ansat i Ingeniørfirmaet Højgaard og Schultz A/S, København. Gift siden 1930, har 4 Børn.

LIEBMANN, Axel Frederik Michael, Læge,

Haverslev pr. Arden St.

f. 2. Januar 1905 som Søn af Læge Poul Liebmann og Hustru Dagmar, født Jungersen. Gift 1931 med Bodil Marie Vaaben.

„Liebs“ beretter om sig selv:

„Med „Dulce Domum“ i Ørerne og Vemod ved Afskeden i Hjærtet forlod jeg Sorø hin Solskinsdag i Juni 1923.

At jeg skulde være Læge, var der ingen Tvivl om. Der har været Læger i Familien 5 Led opefter, og jeg fulgte i deres Fodspor.

Efter Sommerferien blev jeg indskrevet ved *Københavns Universitet* og indlogeret hos en Lægeenke i Tordenskjoldsgade det første Aar.

Efter at have været de ældste, blev vi nu de yngste. Jeg hørte Filosofi hos Kuhr om Eftermiddagen og læste til „Kantussen“. Lørdagafterne de første Aar tilbragtes i Regelen i Studenterforeningen til Foredrag eller de berømte Baller.

Efter et halvt Aar i Sølvgadekvarteret rykkede jeg — med Rovsings Hjælp — ud paa *Studentergaarden*, hvor jeg boede Resten af Studietiden. Her udfoldedes et udmærket Studenterliv koncentreret om Køkkenet paa Gangen, hvor man mødtes flere Gange daglig med Kammeraterne, og om Gaardens Fester. Paa et Kollegium lærer man Studenter fra andre Studieretninger at kende, faar et bredere Syn paa Tilværelsen og har Mulighed for at undgaa at blive „Fagidiot“.

Som fattig Student (jeg havde de sidste Aar det „store“ Kommunitet, hvilket kan tages som Bevis paa Trang, en vis Flid samt gode Forbindelser) — blev jeg gennem hele min Studentertid regelmæssigt inviteret til Frokost eller Middag visse Dage af Ugen i forskellige Hjem, dels Familie, dels Venner. Disse Hjem skylder jeg overordentlig meget. Mindre for det tildelte gastronomiske Gode, mere for de Mennesker, jeg mødte og lærte Livskundskab af, deriblandt en vis ydre Form, som man visselig hverken fik i Sorø eller paa *Studentergaarden*.

Med Universitetets Studenterlejre var jeg i 1927 en Telttur langt op i Norge, hvor vi beundrede Natur og Fjelde, blev ædt af Myg og i Oslo oplevede et Møde med Nansen og Amundsen.

Min største Studenteroplevelse var det nordiske Studentermøde i Stockholm i 1928. Det var en Kæde af pragtfulde Fester. Vi var i de Dage sandelig Herrer om ikke i Aandernes, saa i Studenternes Rige og saa Stockholm og Uppsala fra den mest stilige og charmerende Side.

Senere har jeg med Mogens været paa Cykletur gennem Sverige, hvor vi mere beskæftigede os med Naturen og Menneskene.

Alt dette var jo mere Studenteroplevelser og ikke Studieoplevelser. Ogsaa jeg har set ved Lampen Musernes Dans. Uden at have været særlig flittig eller doven forbedrede jeg dog min Status fra Studentereksamen ved at faa et lille mg+ til Embedseksamenen.

Mine Universitetslærere har ikke gjort et dybere Indtryk paa mig. Man kommer med den Forudindstilling, at en Professor er en stor Mand — og oplever efterhaanden, at han er et almindeligt Menneske.

Efter Embedseksamen var jeg et udmærket og lærerigt Aar paa Odense Sygehus hos Sven Müller, der var en fremragende Operatør og et stortartet Menneske og hos Schroeder, der ikke var nogen af Delene. Med Liv og Sjæl gik jeg op i selve Lægegerningen, som jeg nu endelig var kommet til. Derefter var jeg 1¹/₂ Aar hos — den senere af Tyskerne myrdede — Fjeldborg i Vejle. Han prøvede at være stor, men det lykkedes ikke altid. Og endelig var jeg den første Reservelæge paa det nybyggede Gigtsanatorium ved Skælskør — det varede 1/2 Aar, og jeg havde ikke meget ud af det.

Imidlertid havde jeg giftet mig med den Pige, jeg havde været forelsket i lige siden Sorøtiden, faaet to Børn, og vi gjorde derfor Springet ud paa den brede Vej og nedsatte os i Rødby.

Det er en meget stor Overgang at blive praktiserende Læge — (og det er en meget stor Fejl, at ikke alle har prøvet det, inden de gaar videre ad Hospitalsvejen) — jeg gjorde mine — mer eller mindre smertelige Erfaringer. Patienter ser anderledes ud, naar de ligger i den hjemlige Hytte, end naar de præsenteres vaskede i en Hospitalsseng. Lolland var os for smaat, for fladt og for kedeligt, og i 1937 flyttede vi til Haverslev, vest for Rold Skov mellem Aalborg og Hobro, hvor vi har boet siden.

Vi har nu 5 — som vi synes — vellykkede og søde Børn, 4 Piger og 1 Dreng. Drengen er selvfølgelig Soraner og gaar i 4. Mellem, den ældste Pige gaar i II G i Aalborg.

Under *Krigen* var jeg med i lidt underjordisk Arbejde, blev hentet en Dag af Tyskerne og taget i skrap, men dog ikke korporligt Forhør — og slap — mærkeligt nok — med det efter at have udvist en Blanding af Snuhed og Naivitet.

Naar jeg selv føler mig ret ungdommelig, skyldes det vistnok, at jeg har haft en Række *Interesser*. Jeg har startet en Skakklub og en astronomisk Forening. Jeg har hengivet mig til Ridning og Fiskeri, og mens jeg har opgivet alt dette, dyrker jeg stadig lidt Jagt. Jeg læser meget, navnlig engelsk Litteratur. Et Aar fulgte jeg Radiofoniens Russiskundervisning. Min Interesse for Spejderbevægelsen har ført til en Stilling som Formand for Rold Skov Kolonneraad.

Kort efter Kapitulationen var jeg sammen med en Præst med en Skibsladning Fødevarer til Kongsberg i Norge. Det var en absolut eventyrlig Tur i et lille Motorskib paa et stormfuldt Hav. Vi blev modtaget af Byraadet, bespist paa Prytaneion og næsten udnævnt til Æresborgere. Desuden fik vi Venner for Livet, som vi siden har udvekslet Besøg med.

Indenfor Faget er jeg blevet Medlem af Bestyrelsen for Aalborg Læge-

kredsforening og har bl. a. med Interesse fulgt Udviklingen af Penicilin-behandlingen, som jeg har holdt Foredrag og skrevet Artikler om.

Sidste Aar var jeg paa Biltur i *Holland* og *Belgien* med nogle Venner, dels for at studere psykoterapi, dels for at træffe en Del interessante Mennesker.

Man kan om denne Beretning sige, at den — ligesom Soluret — kun tæller de lyse Timer. Selvfølgelig har der ogsaa været mørke og vanskelige Tider, økonomiske Problemer, Sygdom i Familien og Sorger. Den vigtigste Kraftkilde til at taale Modgangens Storme — og bære Medvinden — har jeg fundet i Karakterudviklingen paa Grundlag af Kristendommens grundlæggende Sandheder.

Efter i Ungdommen at have været ret sløv — religiøst set — og efter at have været i Berøring med adskillige Sekter og Retninger lige fra Oxford til Katholicisme, er jeg foreløbig faldet til Ro som en temmelig stadig Kirkegænger. Prædiken ved Liv og gode Vaner er vigtigere end Prædiken med Ord.

I vort Hjem har *Musikken* spillet en stor Rolle. Vi har dyrket den saa meget, som det har været muligt. Af umaadelig Betydning i den Henseende har det været, at Finn i alle disse Aar regelmæssigt har besøgt os to Gange aarligt. I det hele har vi faa Selskaber, men mange Gæster. Til Slut nogle enkelte Ting, som jeg synes de 25 Aar har lært mig:

Der er ikke saa stor Forskel paa Folk, der bor i København eller paa den jyske Hede. De er alle Mennesker, og man kan oftest finde noget værdifuldt hos dem.

Man skal aldrig vente Taknemmelighed. — Saa bliver man glad, naar man møder den.

Man skal aldrig have ondt af sig selv, men sørge for at udvikle sin humoristiske Sans. — Det bærer gennem meget.

Hvad der møder en, er ikke saa vigtigt, som *hvordan* man tager det — og det gør heller ikke saa meget, at man sejrer, som at man bliver ved med at kæmpe for det, man anser for rigtigt.

Vil man holde Sindet ungt, maa man stadig være i en Tilstand af Nysgerrighed overfor og Taknemmelighed imod Livet.

Med de kulsorte Skyer, der ligger forude, og de apokalyptiske Forhold, der for Tiden raader i Verden, kan man indstille sig forskelligt:

Man kan synke hen i frivillig Sløvhed og Blindhed, man kan „spise, drikke og være glad“ saa længe, det lader sig gøre, eller man kan føle en — maaske uforklarlig — Tro paa, at der trods alt er et Haab og et Lys bag Mørket, — og indrette sin Tilværelse paa det.

For en kort Stund mødes vi atter i Sorø. Jeg kan roligt sige, at Sorøtiden har været den smukkeste og vigtigste Tid i min Ungdom og den Tid, der har haft mest Betydning for mig Livet igennem. Jeg kan i de fire Aar finde Spiren til de Værdier, der har udviklet sig hos mig siden. Jeg vil antage, at de fleste af jer har haft det paa lignende Maade, selv om Livet har ført os ad forskellige Veje.“

MAGNUSSEN, Andreas Vilhelm Magnus Paulli, Overlæge ved Færø Amts Tuberkulosesygehus.

Adr. Højdal pr. Thorshavn, Færøerne.

f. 23. April 1904 paa Færøerne som Søn af Kongsbonde Magnus Paulli Magnussen og Hustru Kathrine, født Olsen. Cand. med. 1931. Kandidat paa forskellige Hospitaler 1931—34. Reservelæge paa Aarhus Kommune-hospitals Tuberkuloseafdeling 1934. Overlæge paa Færø Amts Tuberkulosesygehus og Dronning Alexandrines Hospitals Tuberkuloseafdeling samt Leder ved Færøernes Tuberkulosestation siden April 1936. (i. s. B.)

MOGENSEN, Svend Otto Repsdorph.

Død 9. Maj 1938.

f. 30. December 1904 i Korsør som Søn af Tømrerhandler, Konsul Johan Mogensen og Hustru Mathilde. Gift 1932 med Gudrun Hermann. Cand. jur. 1930. Ved sin Død Dommerfuldmægtig paa Nordre Birks Tinglysningsskontor.

MØLLER, Mogens Hesselberg, Højesteretssagfører,

Munkevænget 9, Odense.

f. 11. Marts 1905 som Søn af Landbrugskandidat Carl Georg Michael Hesselberg Møller og Hustru Benitta, født Martens. Gift 1932 med Tilly Jørgensen. 2 Børn. — Boede i Studentertiden 1926—29 paa Regensen, hvis Klokker han var i Vintersemesteret 28—29. Cand. jur. 1929. — Efter for-gæves Forsøg paa at blive Sagførerfuldmægtig i Sorø, hvilket mislyk-kedes paa Grund af svigtende Evne til at indordne sig under soransk Incassocoutume, der gik ud paa at holde med den mest velhavende, blev han i Efteraaret 1929 Sagførerfuldmægtig hos Overretssagfører L. Lersey, Odense, og i 1934 Landsretssagfører.

Efter Chefens Død i 1938 overtog han Firmaet og har siden da drevet det som selvstændig Sagfører. Medstifter af „Soransk Samfunds Fyns-afdeling“ og Medlem af Bestyrelsen for samme siden 1939, af Bestyrelsen for Odense Sagførerforening siden 1941. Medstifter af og stærkt aktiv Deltager i Odense Terrænssportsforening fra 1944. Traadte i 1945 i Justits-

ministerens Fodspor som Medlem af Sagførernævnet og er Medlem af Bestyrelsen for en Del forskellige Selskaber og Institutioner. — Blev i Anledning af Studenterjubilæet Højesteretsagfører 1948. —

Er i sin Fritid — naar saadan haves — Hobbymaler, om hvis Meriter og Paaklædning der gaar sære Frasnagn paa Sydfyn. Hidtil har Produktionen dog ikke bragt ham i Konflikt med Straffeloven. — Har rejst en Del i Sverige, Tyskland og Italien, men har siden 1945 lagt Kursen vest og nord paa og holdt sig til Holland, Belgien, England og Norge. Elsker at rejse og træffe nye Mennesker. Haaber i den kommende Tid at faa Lejlighed til det.

OLSEN, Aage (nu Eifer), Artillerikaptajn,

Østerbrogades Kaserne, København Ø.

f. 10. November 1904, som Søn af Stationsforstander F. V. Olsen og Hustru Nilsine Johanne Kathrine.

Om sit Liv beretter Aage:

„Septbr. 1923 til April 1924 gennemgaaet Galster & Holbølls Kursus. April 1924 bestaaet Optagelsesprøven til Hærens Officersskole. Maj 1924 til Oktober 1924 Rekrut ved 14. Bataillon i Slagelse. Vinter 1924—25 Kornetskolens paa Kronborg. Maj 1925 Kornet i Slagelse. 1925—27 Elev paa Hærens Officersskole. Maj 1927 Sekondløjtnant i Artilleriet. Nov. 1927 Premierløjtnant ved 1. Feltartilleriregiment i København. 1930—32 gennemgaaet Officersskolens Specialklasses Artillerikursus. 1932—36 Adjuvant ved 11. Artilleriafdeling i Ringsted. 1. Marts 1936 Kaptajnløjtnant og Chef for 1. Artilleriafdelings 3. Batteri i København.

1. Febr. 1939 udnævnt til Kaptajn og Chef for 2. Artilleriafdelings 2. Batteri i København. I April 1940 udnævnt til militær Motorsagkyndig. Efteraaret 1940 forsat til Luftværnsregimentet med Tjenestested i Holbæk og derefter fra 1. Maj 1941 til 5. November 1942 i Aarhus og Randers. Efteraaret 1942 blev samtlige jyske Regimentter forlagt til Fyen, hvor jeg kom til Ringe. —

29. August 1943 interneret først i Odense, senere paa Hindsgavl. Efter Løsladelsen (den ubegribelige) gik jeg straks „under Jordan“, først i Hornslet (Aarhus) senere i Randers. Ind i Modstandsbevægelsen, hvor jeg fra Nytaar 1944 sad som Leder af Vaabenmodtagelse, Sabotage, Opstilling af Militærgrupper m. v. i Randers.

Mine bedste Folk — Hvidstensgruppen — blev anholdt af Gestapo den 11. Marts 1944, og en god Maaned senere, den 21. April 1944 blev min Kone og jeg anholdt og ført til Fængsel i Aarhus. Herfra blev min Kone

løsladt efter 5—6 Ugers Forløb, men kun for umiddelbart efter at maatte flygte til Sverige. Børnene var anbragt rundt i Landet hos gode Venner. Jeg sad i Arresthuset i Aarhus i Enecelle indtil 31. August 1944, da jeg blev overført til Frøslevlejren, hvor jeg blev „Stueformand“ for en Stue med „indbygget“ Radiomodtager i „Kælderen“. Foretog to mislykkede Flugtforsøg, men slap mærkværdigvis godt fra det. Sad i Frøslev til 16. Februar 1945, da Turen gik til Dachau ved München. Ankomst hertil efter 6 Døgn i Kreaturvogne.

Ca. 1. April 1945 afhentet af Svenskerne og ført til Neuengamme, hvorfra jeg blev overført til Sverige den 16. April 1945. Hjemkomst 1. Juni 1945.

Efter Hjemkomsten forrettet Tjeneste i Randers, Ringsted, København, Esbjerg og siden 1. Marts 1947 atter i København som Stabschef ved Luftværnsregimentet.

Den 4. Oktbr. 1947 dekoreret med Ridderkorset af Dannebrogordenen.

Juni 1947 Udmærkelse fra den britiske og amerikanske Regering.

Gift 1. Gang 17. Maj 1928 med Inga født Olesen. 2 Sønner. Enkemand 27. Januar 1936.

Gift 2. Gang 10. April 1938 med Alice, født Toftegaard. 3 Børn. Enkemand 1. Februar 1947.“

SEGEL, Søren Chr. Iver Wiibroe, Afdelingschef,

Østbanegade 161, København Ø.

f. 6. Oktbr. 1903 som Søn af Læge S. Segel og Hustru Johanne, født Wiibroe. Er ansat som Afdelingschef i Forsikringsselskabet „Skandinavia“, København. (i. s. B.)

SØRENSEN, Albert Emil, Politifuldmægtig, cand. jur.,

Nørregade 1 A, Herning.

f. 31. Juli 1905 i Stenmagle som Søn af Gaardejer Jens Peter Sørensen og Hustru Ane Marie. Gift 1933 med Karen Bodil Madsen. Cand. jur. 1930. Kriminalbetjent 1933. Politifuldmægtig i Præstø 1937. do. i Køge 1943. do. i Herning siden 1946.

VEJHE, Jacob D. Civilingeniør, cand. polyt.,

Thorshavn, Færøerne.

f. 24. Marts 1904 i Vaag som Søn af Skibsfører Magnus Vejhe og Hustru Elin. Cand. polyt. 1931. Ingeniør ved Grønlandske Handel 1933—35. Ingeniør ved Margarinefabrik i Thorshavn fra 1935. Siden 1946 Ingeniør ved Hvalstationen „Vid Air“. (i. s. B.)

VIDERØ, Lilli, Adjunkt,

Buen 13, København F.

f. 8. Marts 1905 som Datter af Sagfører Johan Carl Viderø og Hustru Johanne, født Vater.

Lilli beretter følgende om sine Data:

„Cand. mag. med Gymnastik som Hovedfag. Astronomi, Fysik, Kemi og Matematik som Bifag Juni 1930. Timelærer ved M. Kruses Skole, København, 1931—34; Timelærer ved Aurehøj Gymnasium, Hellerup, 1934—37. Adjunkt ved Nørre Gymnasium 1. Septbr. 1937. Lærerinde i ordnede Lege og Boldspil ved Statens Gymnastikinstitut 1935—37.

Gift 30. Oktbr. 1937 med Kommunalærer Einar Nielsen, Frb. To Børn: Niels, født 4. Marts 1940 og Inger, født 3. Aug. 1943.

Fra 1928 i Bestyrelsen for Kvindelig Idrætsforening. I min Uddannelses-tid har det etaarige Kursus paa Statens Gymnastikinstitut, som jeg gennemgik 1926—27, haft særlig Betydning for mig, dels paa Grund af det udmærkede Kammeratskab, dels paa Grund af de kvindelige Lærerkræfter i de praktiske Fag. Hvor god Lærerstabten paa Sorø end er, vil der efter min Mening — især for Pigernes Vedkommende — savnes Kvinder blandt dem.

Ligeledes har jeg med særlig Glæde selv undervist i Boldspil paa Instituttet, et Arbejde jeg kun opgav, da det ikke kunde forenes med mit Skolearbejde, da jeg giftede mig.

Prøver nu efter Evne at forene Selverhverv med Opgaverne i Hjemmet.“

WØLDIKE, Knud, Dommerfuldmægtig, cand. jur.,

Hovedgaden 55, Høng.

f. 31. Juli 1904 som Søn af Overlærer, cand. theol. Erhard Wøldike og Hustru Ida Sophie. Gift 1934 med Ingeborg Rud. Cand. jur. 1930. Dommerfuldmægtig i Esbjerg 1931. do. i Høng 1938 og er nu Dommerfuldmægtig i Slagelse. (i. s. B.)

... maatte denne Række af prægtige Venner
ikke blive kortere til 50-Aars Jubilæet!